

προτίμησιν πρὸς τρία πράγματα — τὴν κουραμάνα, τὴν καρβάνα καὶ τὴν παραμάνα — καὶ ἰδιαίτερον ἀποστροφὴν πρὸς τὴν — θιάνα.

††

Ὁσάκις γίνεται ἀρίθμησης εἰς τὸν λόγον μας, παρατηρῶ περιέργως ὅτι ὁ νεκρὸς τελειόφοιτος, ὁ πλησίον τοῦ ἀριθμοῦ 100, ὁσάκις ἀκούῃ τὸν γείτονά του προφέροντα τὸν ἀριθμὸν τοῦτον, βουλώνει αὐτομάτως τοὺς ῥώθωνάς του διὰ τοῦ μανδύλου του.

††

Κατὰ τὴν θεωρίαν:

Ὁ δεκαεὺς: Ἡ βροῦτης εἶνε ἓνα πρᾶγμα ποῦ πᾶει ὅλο πρὸς τὰ κάτω. Τίποτε ἄλλο δὲν κύνει.

††

Ὁ δεκαεὺς (πρὸς ἓνα τῶν στρατιωτῶν): Διατί, βρέ, δὲν ἦσουν γῆς εἰς τὰ γυμνάσια;

Ὁ στρατιώτης: Κύριε δεκανέα, εἶχα ἐγκέφαλον (= πο-νοκέφαλον).

††

Ὁ στρατιώτης (πρὸς τὸν λοχίαν, κρατῶν κουραμάναν κα-καυμένην): Κύρ λοχία, νὰ τὴν ἀλλάξω. γιατί' εἶνε πολὺ καυμένη.

Ὁ λοχίας: Ὠχ, ἀδελφέ, δὲν εἶνε τίποτε! Ἡ παραγορά τοῦ φούρνου τὴν ἔκαμ' ἔτσι!

††

Ὁ λοχίας (κατὰ τὴν θεωρίαν): Τὸν ἐχθρὸν θὰ τὸν δια-κρίνης ἀπὸ τὰ λακτίσματα (= ὕλακας) τῶν κυνῶν.

††

Εἰς ἀξιωματικὸς πρὸς τὸν δεκανέα:

Σεῖς ὀφείλετε νὰ μὴ συναγελάζεσθε μετὰ τῶν στρατιωτῶν.

††

Ὁ δεκανεὺς: Προορισμὸς τοῦ στρατιώτου εἶνε νὰ ὑπο-τάσσεται εἰς τὰς ὁρμὰς τῶν ἀνωτέρων του.

††

Ὁ αὐτός: Αἰχμάλωτος θὰ πῇ ὅταν ἓνας φύγῃ ἀπὸ τὸν ἐλ-ληνικὸν στρατὸν καὶ πᾶει εἰς τὸν τουρκικὸν καὶ γυρίσῃ πίσω εἰς τὸν ἐλληνικὸν καὶ τὸν τσακώσου.

††

Ὁ λοχίας: Στρατιώτης θὰ πῇ νὰ σὲ πέρνουνε ἀπὸ πο-λίτη φαντάρο γὰ νὰ τρῶς με τὴν ὥρα σου, νὰ πίνης με τὴν ὥρα σου, νὰ κοιμᾷσαι με τὴν ὥρα σου καὶ νὰ περπατᾷς με τὴν ὥρα σου με σεβασμὸ ἀπεριόριστο εἰς τοὺς ἀνωτέρους σου. Πολίτης θὰ πῇ νὰ τρῶς ὅποτε θές, νὰ κοιμᾷσαι ὅποτε θές, νὰ περπατᾷς ὅποτε θές καὶ νὰ κύνης ὅ,τι θές.

††

Ὁ δεκανεὺς: Ὁ περιορισμὸς τοῦ στρατιώτου εἶνε ἡ ὑπε-άσπις τῆς πατρίδος. Ὁ στρατιώτης εἶνε στρατιώτης. Κοκ-κίλωσ' αὐτό!...

††

Ὁ δεκανεὺς πρὸς τοὺς ἐν τῇ γραμμῇ στρατιώτας ψιθυ-ζόντας:

— Μωρὲ θὰ σωπάσετε, μουλάρια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ!...

ἜΣΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΜΟΥ

Λιγερὴ γαλανομάτα,
μοναχὴ μου συντροφιά,
ὅλη δόξα, ὅλη νεῖατα,
ὅλη χάρι κι' ὠμορφιά!

✽

Ἡ ἐλπὶς σου φτερουγίζει
ἐστὶ γαλᾶζα σου θεωρία
καὶ ἡ ὄψις σου χαρίζει
τὴν οὐράνια ἐλευθερία.

✽

Ὅπου ἡ ὄψις σου προβάλλει
σπαρταρὸν καθὶ καρδιά...
Κ' ἔχουνε καρδιά μεγάλη
τῆς Ἑλλάδος τὰ παιδιά.

✽

Μέσ' ἐστὶ ἀφρόπλαστα πελάγη,
μέσ' ἐστὶ μαύρη ἐρημιά,
ὅπου χλόνια, ὅπου πάγοι,
ὅπου ἄταφα κορμιά.

✽

Ὅπου ἀγώνευστο σκοτάδι
μὲ τὸ γέρο τὸ βριά,
ὅπου βγαίνουνε τὸ βράδυ
τ' ἀγριότερα θεριά.

Ὅπου ὁ θάνατος ἀπλώνει
καὶ ρουεὶ κάθε πνοή,
ὅταν σὺ προβάλλῃς μόνη,
ξαναφέρνεις τὴ ζωή.

✽

Λιγερὴ γαλανομάτα,
ὦ γλυκεῖά μου συντροφιά,
ὅλη δόξα, ὅλη νεῖατα,
ὅλη χάρι κι' ὠμορφιά.

✽

Ὅμως ἄκουσε καὶ μένα,
ὦ Σημαία γαλανή,
ἔχω κι' ἑλλή σὰν ἐσένα,
κι' ἄς μὴ σοῦ κακοφανῇ.

✽

Ἄν' ὅτῃν ὄψις δὲν σοῦ μοιάζει,
ὅμως μοιάζετε πολὺ,
σὰν ἐσένα ἔχει νάζι,
σὰν ἐσένα εἶνε καλή.

✽

Κ' ἡ καρδιά μου πάντα βάνει
σὲ καὶ 'καίνηνε μαζί,
ἐστὶ πλευρό σου ν' ἀποθάνῃ
καὶ ἐστὶ πλάι τῆς νὰ ζῇ.

Guerrille

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἐπόπτεου τῆς Τριπόλεως:

«Ὁ καιρὸς παρὰ τὸ σύνθημα διὰ τε τὸν τόπον μας καὶ τὴν ἐποχὴν εἶναι λαμπρὸς μεγάλων ὠφελειῶν πρόξενος προ-οιωνιζόμενος διὰ τε τὰ σπαρτά καὶ τὰ κτήνη».

††

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Μεγαλειοῦ Βώλου.

«Διὰ τοῦ ἡμετέρου στόλου θὰ καταλάβωμεν ἀκρωτήρια, κόλπους, λιμένας καὶ πόλεις».

††

Ἐκ τῆς Τριχωρίας:

«Σύντροφος τοῦ Μακράκη καὶ ὁ ἐσχάτως ἐν τῇ «Ἀκρο-πόλει» ἐκ Γερμανίας δῆθεν γράφων. Δὲν εἶνε Ἕλληνας! Ψεύ-δεταί! διότι ἂν ὄντως Ἕλληνας εἶνε, καὶ ἂν ὄντως ὁ Μόλτκε ὠμίλησε μετ' αὐτοῦ καὶ τῷ εἶπεν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔπρεπε νὰ καταλάβωσι τὴν Θεσσαλονίκην διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς Ἀθή-νας οἱ Τούρκοι, δὲν ἔπρεπε νὰ δημοσιεύσῃ τὴν φιλέλληνα ταύτην συμβουλήν τοῦ Μόλτκε ἐν τοῖς ἐφημερίσιν, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ τὴν ὑποβάλῃ ἐν πατριωτικῇ μυστικότητι εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἀποδείξει».

††

Ἐκ τῆς Ἠχοῦς τῆς Τήρου:

«Καὶ δὲν ἔχει μόνον τοῦτο, ἀλλὰ θέλουσι καὶ μισθοὺς μεγαλειτέρους ἀπὸ τοὺς σημερινούς καὶ ἀπόλυτον ἐλευθερίαν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιστατῶν, ὑπηρετῶν, ἀνεμοδει-κτῶν καὶ ὠροδεικτῶν διότι τὸ κόμμα ἔχει ἀνάγκην πολλῶν ρουσφετιῶν».

††

Ἐκ τῆς Τριχωρίας:

«Μήπως δὲν γράφετε τὴν ἐφημερίδα μόνοι σας καὶ ἔχετε τινα γέμοντα φελλῶν, πετρῶν δηλαδὴ, διαβόλων φορτωμέ-

Ὁ Λοχίας Τρεῖς